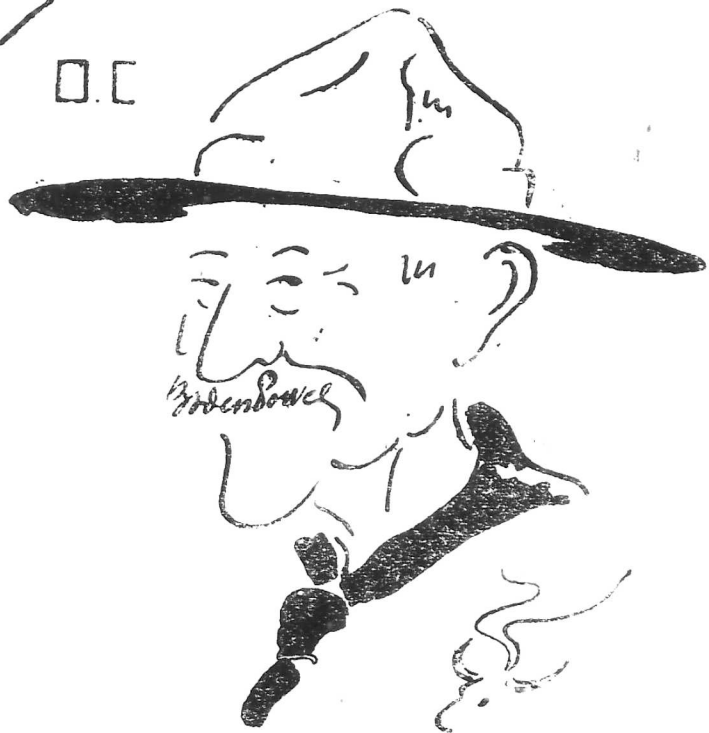
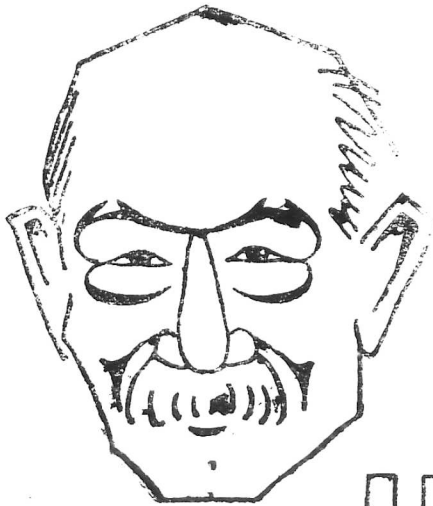

thăng-tiên

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
N° 468, 23

BÁO HƯƠNG ĐẠO MỖI THÁNG HAI KỶ
NHÀ BÁO: 55, PHỐ JAMBERT HANOI

Năm 2, số 11

3 XU

5 Avril 1936

8° 50 1865

LÀO SU' NÓI TRUYỆN

Các em có nhớ không, đại-tá Cody thường nói :
« Ta phải chọn kỹ cái đường để đi theo suốt đời, rồi
để vết lại cho các H. Đ. S. sau này theo dõi ta được.

Tôi vừa xem lại một tờ trình về việc thiện của một
H. Đ. S. nộp vào năm nền H.Đ. mới dựng, như sau này :

« — Một người đi xe máy đánh rơi tất tay, tôi nhặt hộ.

— Một người cưỡi ngựa dữ, không xuống được,
tôi đi lĩnh thư hộ.

— Hai người hỏi thăm đường, tôi đưa hộ.

— Một người đi xe đạp bẹp bánh, tôi cho mượn bơm.

— Mẹ tôi bận, tôi mặc áo cho em tôi.

— Người láng diềng hông diu, tôi đem cho mượn.

— Tối tôi đi đốt gả cho thầy tôi khỏi bận việc ấy.

— Một ông cụ lòa đi qua, tôi dắt cụ đến tận nhà.

— Con mèo mắc vào cạm chuột, tôi gỡ cho nó ra.

— Con chim con ngã, tôi để nó lên tổ. »

Tôi xem xong, nghĩ không biết rằng H. Đ. S. bây
giờ có nhớ việc thiện như các H. Đ. S. hai mươi ba
năm trước không. Tôi nói ra đây để cho các em nhớ
rằng : ngày nào mà việc thiện chưa làm thì cái ngày
ấy em chưa có quyền thỏa dạ.

Các em cũng nhớ rằng tôn chỉ H. Đ. lan đến nước
Mỹ là nhờ công một H. Đ. S. bán báo rong mà
không ai biết tên.

Một việc thiện, khi mình làm thì coi nó nhỏ, em
không thể biết được bao nhiêu điều hay sẽ ở việc
thiện ấy mà ra.

Phải sẵn sàng,

Phải ra tay ;

Việc nhỏ như mây thóc,

Việc to lớn tày trời,

Đều là phận sự ta cả.

Robert Baden Povell

(lược dịch báo Scout Anh-cát-lợi)

HỌP BÀN THÁI-BÌNH

Nền H. Đ. xây đắp ở Bắc-Hà đã sáu năm.

Anh em gặp gỡ nhau ba lần. Trong rừng lim của chiếc đồi làng Hiên-Ngang, anh em chơi với nhau hai ngày nhộn nhịp. Ở Rừng Sặt anh em vui vẻ đan tay cùng hát. Rồi lại ở rừng Sặt nữa, dưới con mắt tươi cười của Vieux Castor, chúng ta ăn khai hạ

Năm nay chúng ta lại sẽ gặp nhau nữa. Chúng ta chơi với nhau lần này những ba ngày 11, 12 và 13 Avril. Lần này, theo một lối làm việc mới, anh em Thái-Bình nhận đón tiếp chúng ta ; rồi sang năm đến tỉnh khác ; mỗi năm mỗi tỉnh, chúng ta lần lượt sẽ có dịp qua chơi khắp Bắc cờ. Tôi xin chúc anh em vui vẻ lên đường, vui vẻ đến nơi, vui vẻ gặp nhau, vui vẻ làm việc. Công việc H. Đ. của chúng ta lần này khá hơn ba lần trước, đó là lòng mong mỏi chung của cả gia đình chúng ta. Nhân dịp này xin anh em đừng quên đến các đồ dùng, đến cách sắp đặt, dùng hết những điều từng trải được.

Lần này đến trại, họp mặt với chúng ta : Bắc thêm có anh em Lạng-son, Đồng mỏ, nam có Hà nam, Ninh-bình, nhà thêm người, tỉnh thêm dặm.

Anh Trưởng-trại Phạm văn Nam đã sắp song chương trình sau này :

Sớm hay chưa 11. — Các nơi đến trại, hạ trại dưới gốc thông quanh sân vận động.

16 giờ : họp mặt, lên cờ.

20 giờ : các huynh trưởng họp bàn ở Minh-Nghĩa đường.

12. — 6 giờ : giặt, thề thao, tắm dứa, ăn sáng.

9 giờ : mở cửa trại, thăm các trại, biểu diễn lớn.

12 giờ : cơm sáng rồi nghỉ ngơi.

14 giờ rưỡi : chơi.

18 giờ : cơm tối và nghỉ.

20 ; lửa trại rồi nghỉ.

13. — 6 giờ, giặt, tắm dứa, điem tâm rồi đi thăm chùa Keo. chiều : hạ cờ, nhờ trại rồi hát tạm biệt.

Ngày đầu, thư thả để anh em dựng trại rồi nghỉ. Anh em đừng tưởng cái lều vải quý giá là đẹp. Đẹp hơn lại là cái lều rơm, tre, tự tay anh em dựng nên. Vậy nếu không sẵn lều cũng xin chớ ngại.

Tiền nong có là mấy. Hà tiện, đức tính sẵn có của con nhà H. Đ. Tính một anh H. Đ. S. Hà Thành mà đi về, ăn uống tất cả độ bốn hào bạc.

Nhớ đem con ngựa sắt nhé. Có nó thì đi xem phong cảnh và thăm chùa Keo tiện nhất. Chùa Keo tôi đã nói là chùa to nhất Bắc-Hà, 157 gian, cao ngoài hai chục thước tây, lối xây dựng đặc biệt an nam; đột ngột, bát ngát, rực rỡ mà êm đềm vô cùng. Anh em chớ bỏ qua dịp này.

Trong buổi biểu diễn anh em lại sẽ thấy đánh một ván « phết » là lối chơi thể-thao cổ của bà Thiệu-Hoa đời vua Trung.

Một năm khao khát, mới gặp nhau một lần, xin anh em cố kính đi cho đủ mặt :

Sao cho đủ mặt một nhà.

Nào là nghĩa nặng, nào là tình sâu.

HỒ SỬT

TIN NHẬN

Mandats xin nhớ viết tên Trần v. Tuyên

Anh Vọng Quỳnh — Chúng tôi đã gửi báo từ số 1 xin anh gửi tiền cho.

Anh Khanh Ngọc Quảng ngật. — Xin anh mời người mua năm cho còn hơn là bán lẻ vì bán lẻ thì nhà báo tốn kém nhiều tiền quá. Fê được 10 người thì đội anh được hoa hồng 1\$. Mong anh giúp cho.

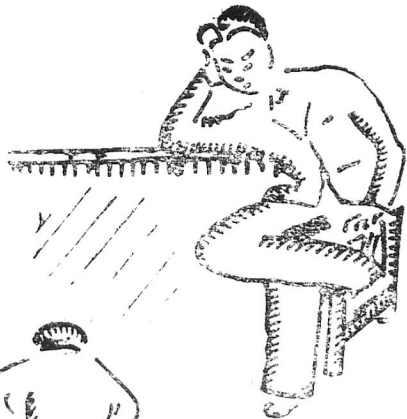
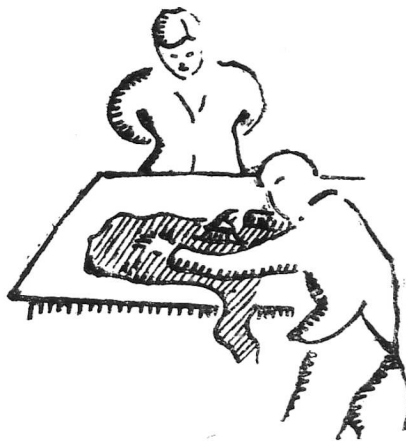
Anh Tôn thất Diên Huệ. — Chúng tôi nhận được anh gửi cho 0\$60 + 1\$20 rồi. Cảm ơn anh lắm. Nhờ anh đực các anh em Thần kính gửi tiền báo cho.

Anh Quế và anh Hàn Càn thơ. — Cảm ơn hai anh đã trả tiền báo và nhờ hai anh đực anh em gửi cho.

ĐẠI LẤN

Xấp đi họp ban

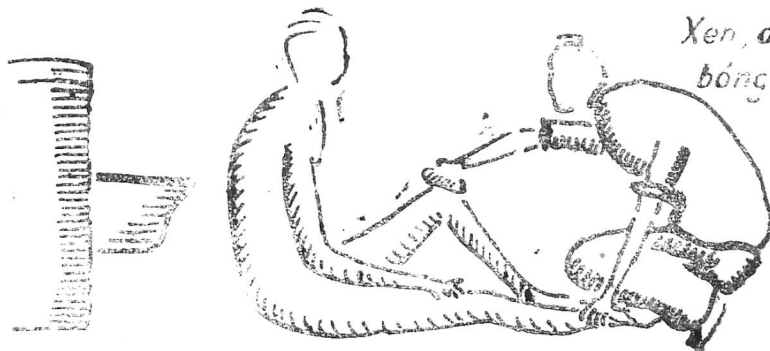
Bếp, la sẵn thân nhé. Áo để tao đi họp ban kia đây

Xe, Máy xấp tu cho khéo, không lái phải xấp lái thì chết đôn....

Xen, đánh giầy rõ bóng rồi tao thưởng

Nhờ, Máy cọ kỹ những vết mộc ở đầu gối cho tao!
Tóc Không anh em Thái - Bình họ cười, chết.

Lại hai về câu đối nôm nữa

« Ngựa ngó ngán », đặc phái viên bản báo, đi điều tra H. Đ. khắp hoàn cầu, sau khi đã thăm mấy đoàn ở Đông Dương có gửi về cho bản báo hai về câu đối nôm nữa, xin đăng lên sau đây :

Hội đồng đoàn Bi-Pi

(7 giờ đúng, Đoàn trưởng tới. Các đội trưởng đứng lên chào) :
Các em xin chào anh !

Đ. TR. — Chào các anh !

Đ. TR. — (và các đội trưởng cùng ngồi);

— Hôm nay các anh cũng đến đủ cả cơ à? Ngựa thồ đã xin phép rồi, sao lại còn đến?

— NGỰA THỒ : — Đáng nhẽ em phải đi ăn tiệc với thầy em, song vừa rồi em kiếu được, nên em xin phép anh cho em lại đến họp hội đồng với anh em.

Đ. TR. — Thế thì tốt lắm ! Bây giờ ta khai mạc hội đồng thôi. Các anh yên lặng một phút để ôn lại và suy nghĩ đến luật H. Đ. ta.

(Các đội trưởng ngồi rất nghiêm chỉnh, lặng lẽ, ai cũng tâm tâm, niệm niệm, nhắm lại 10 điều luật H. Đ.)

Đ. TR. — Theo chương trình, trước hết ta bàn đến việc thi lên H. Đ. hạng nhì đã. Còn mấy anh chưa lên hạng nhì tất cả?

NGỰA THỒ. — Đội em chỉ còn có một anh, xin cho đến kỳ hội đồng sau được thi.

Hội đồng đoàn Vi-Pi

(7 giờ 20, Đoàn trưởng thông thả vào. Các đội trưởng vẫn ngồi dương mắt nhìn).

Đ. TR. — Tôi xin chào các anh !

CÁC ĐỘI TR. — Chào anh !

Đ. TR. — Còn thiếu anh Vẹt nữa nhỉ? Vẹt đã ký giấy đặt, mà cũng không thèm đến cho.

KHƯỚU. — Em vừa gặp anh ấy, anh ấy bảo hôm nay có anh Yềng rủ đi chơi, nên không đến được.

RỂ CÙI. — Thôi, có bàn gì thì bàn đi, không có khuya mất !

Đ. TR. — Phải đấy. Tôi xin các anh yên lặng...

CHUỘT NGÀY. — Để làm gì?

KHƯỚU. — Thôi, vẽ !

RỂ CÙI. — (khẽ bảo Khướu) Anh ấy có thuộc luật đâu mà bắt chúng mình thuộc.

Đ. TR. — Ừ thì thôi ! Bây giờ ta bàn cái gì trước nhỉ?

RỂ CÙI. — Vẽ ! Bàn cái gì chả được. Bàn cái gì thì bàn ngay đi.

Đ. TR. — Không biết ta đã nên thi thi sinh chưa nhỉ?

CHUỘT NGÀY. — Hãy thông thả với gì !

Đ. TR. — Có đội toàn chân mềm cả, mà hình như chân mềm đến 5 năm rồi còn gì!

KHƯƠU. — Năm thì năm, hiện nay chưa sẵn sàng thì làm thế nào được?

Đ. TR. — Được, kỳ hội đồng sau, anh cứ đưa anh ấy đến. Nay ta bàn đến vấn-đề cắm trại ngày chủ nhật sắp tới này.

HỒ MUN và NGỰA THỒ. — A! Thích nhỉ! được đi cắm trại!

YẾN TRẮNG. — Chủ nhật này em định về quê, nhưng thôi, chủ nhật sau em về cũng được.

GÀ GÁY — Lều em chưa vá xong, nhưng chỉ ngày mai là sẵn sàng cả.

Đ. TR. — Chủ nhật này tôi lại định tổ chức một cuộc « chơi lớn » rất vui.

CÁC ĐỘI TR. — À thích nhỉ? Lại có cuộc chơi lớn!

Đ. TR. — Vây nhất định chủ nhật này đi cắm trại, 6 giờ đúng khởi hành, từ đoàn quán đấy!

Đ. TR. — Nay làm đến một việc rất quan hệ: hôm hội đồng các đoàn, anh Ủy-Viên nói: đến tháng sau tỉnh ta mở cuộc họp bạn nhỏ (tôi đã nhận với anh Ủy-Viên mấy việc cho đoàn ta: làm công, làm nhà để mời các anh Ủy-Viên ở, đãi cơm đoàn trưởng các tỉnh.

NGỰA THỒ. — Đội em xin làm

RỂ CƯỜI. — Thôi, á sê-bát-ách cái chuyện thi đi. Bàn đến việc khác thôi.

Đ. TR. — Đến chủ nhật này ta có nên...

RỂ CƯỜI. — Chủ nhật này đừng có trại triếc gì đấy nhá. Em đi hội chợ.

KHƯƠU. — Phải đấy, chủ nhật này em còn chép phạt, dài bỏ bu đi ấy.

CHUỘT NGÀY. — Lều túp rách mẹ nó cả rồi, còn trại vào đâu?

Đ. TR. — Đi một tý chứ lại. Từ đầu năm đến giờ chưa đi cắm trại lần nào cả. Đến, thổi cơm, chén, rồi ta về thôi mà!

CÁC ĐỘI TR. — Thế cũng tho!

Đ. TR. — Thế thì thôi, xin tùy ý các anh, chủ nhật này lại nghỉ vậy; càng hay!

RỂ CƯỜI. — Thế còn việc gì nữa không?

Đ. TR. — Còn. Hôm nọ hội đồng các đoàn, anh Ủy-viên nói: đến tháng sau tỉnh ta sẽ tổ chức cuộc họp bạn nhỏ, công việc, các đoàn chia nhau ra mà làm.

CHUỘT NGÀY. — Thế đoàn ta không nhận việc gì đấy chứ?

Đ. TR. — Ấy tôi cũng chưa dám

công. Em sẽ cắt hai anh Ngựa tía và Ngựa vằn, hai tay kỹ sư đại tài đội em làm thì tuyệt.

HỒ MUN. — Đội em xin dựng nhà đề mời các ủy-viên. Anh Hồ-seo và anh Hồ sám thì kiến trúc kỹ sư nào cũng phải phục.

YẾN TRẮNG — Còn tiệc đề cho đội em. Cả đội Yến đều là tay đầu b ếp giỏi cả.

GÀ GÁY — O, thế đội em không có công việc gì à ?

Đ. TR. — O nhĩ! Nhưng thôi, đó là công việc chung của cả tỉnh, ta nhận thế cũng là đủ rồi, ta cũng phải nghĩ đến việc riêng của đoàn ta nữa chứ!

GÀ GÁY — Xin lỗi anh, tuy vậy, nhưng em cũng lầy lăm không yên tâm vì các đội khác đều làm việc công cả, chỉ riêng đội em không được làm thôi. Ở trong đội, ta không nên biết đến ta nữa, ở trong đoàn, ta không nên biết đến đội ta nữa, ở trong một tỉnh, ta không nên biết đến đoàn ta nữa, thế mới phải là tinh thần H. Đ.

Đ. TR. — Anh nghĩ thế cũng phải, vậy việc làm công khó nhọc, Gà và Ngựa làm chung nhau nhá. Các anh sẵn sàng đi. Từ tuần sau khởi công đấy.

Đ. TR. — Còn một vấn đề này nữa. Lần trước ở Sặt, đoàn ta vì kém morse, học cây và phươg hướng, nên chưa được nhất; ta phải cố mấy mắt ấy lên nhá. Tôi tổ chức mấy cuộc chơi này

quyết định, đề hôm nay còn hỏi ý kiến các anh, các anh có cho nhận thì tôi mới dám nhận.

KHƯƠU. — Các em cũng vậy, các em cũng chưa dám quyết định, đề ngày mai còn hỏi ý kiến các em đoàn sinh, các em ấy có cho nhận, thì em mới dám nhận.

RỂ CỬI — Chẳng nhận gì là hơn hết. Việc là việc công, nhờ mình có làm được cái công cho khéo, cái nhà cho đẹp, bữa tiệc cho ngon, được khen thì cả các đoàn tỉnh nhà cũng được khen, mà khó nhọc thì chỉ một đoàn mình khó nhọc thôi, đại gì. Cứ như ý em: ở trong tỉnh chỉ cần biết có đoàn mình thôi, ở trong đoàn chỉ cần biết có đội mình thôi, ở trong đội chỉ cần biết có mình thôi, thế mới là tinh thần hướng đạo chứ!

Đ. TR. — Anh nghĩ thế cũng phải, xin theo ý các anh, tôi sẽ từ chối chẳng nhận việc gì cả.

RỂ CỬI — Đã hết vấn đề bàn chưa?

Đ. TR. — Ta có nên học thêm tí chuyên môn hướng đạo không nhĩ? Độ ở Sặt ta bị bét vì ta kém morse, cây phươg hướng, nay ta nên học qua mấy môn ấy chứ? CHUỘT NGÀY — Bét thì đã chết ai?

KHƯƠU — Muốn khỏi bét thì anh giáy các em mấy môn ấy đi.

Đ. TR. — Việc gì phải giáy, cứ rở sách ra mà học, sách nào chả có.

thuộc về morse, cây và phương hướng rồi hôm nào hội đồng các đội, các anh tổ chức cho anh em chơi nhá. (Đoàn trưởng và các Đội trưởng vừa chơi vừa học một lúc rất vui vẻ.)

Đ. TR. — Các vấn đề bàn ngày hôm nay, thế là hết.

NGỰA THỒ — À thưa anh, Thăng tiến số 10 đã về chưa ?

Đ. TR. — Tôi vừa nhận được hôm nay, nhưng tất cả chỉ có 80 số thôi.

HỒ MUN — Em mới tìm được vài người mua nữa, thế dễ thiếu mất, anh ạ.

YẾN TRẮNG — Em xin gửi anh ba bài của các em đội em mới viết, anh sửa lại rồi gửi đăng cho.

GÀ-GÁY — Nhân tiện em gửi anh tiền của hai mươi người nhận mua báo năm vừa giá. Thế là đội em được 2\$; làm một mẻ ghế mới, mới được!

NGỰA THỒ — Em muốn xui anh đề anh em ta viết sẵn cả bằng cuốn báo gửi lên Hanoi, không có anh Hồ-sửt thức thêm mấy đêm nữa thì thành Hồ Toét mất!

Đ. TR. — Một ý kiến rất hay!

Vậy, tóm lại chủ nhật này:

Cắm trại — thi thí sinh — học thêm morse, cây, phương hướng. — sắp sửa cuộc họp hạn — lấy thêm báo — gửi bài lên báo — giả tiền báo — gửi bằng cuốn báo. Trước khi về, ta cùng nhau chúc đoàn ta: (Cả mọi người cùng kêu)

« THĂNG-TIẾN »

RỂ CÙI — Thôi lần này thi Hội đồng giải tán hẳn chứ! Ciné bắt đầu rồi còn gì!

Đ. TR. — Ti tin nữa thôi. Khổ quá. Trên Hanoi Lọ lại tổng cho mình một bó Thăng-Tiến nữa. Đã mượn mình bán, lại gạ mình viết, thế có chết không? Mà zéro su nhuận bút!

RỂ CÙI — Việc gì mà chết! Cóc mua, đã làm gì nhau! Đề tiền đi ciné.

CHUỘT NGÀY — Phải đấy! một số cũng không mua! Đề tiền rút bắt còn khoái hơn.

KHƯƠU -- Bao biếc gì mà chẳng có cái ảnh nào khoái, cái bài nào tình, rõ những tình với thần, những đạo với đức, những giáo với đức. thì ai thêm đọc, thì ai thêm viết. Em xin biểu đồng tình với các anh, nhất định không mua mà cũng nhất định không viết. Mặc kệ, cho lỗ vốn, cho vỡ báo, cho các anh ấy bỏ đời các anh ấy.

Đ. TR. — Một ý kiến rất hay!!

Vậy tóm lại chủ nhật này:

Không trại triếc gì — không thi thiếc gì — không học hiếc gì — không nhận việc, nhận việc gì — không mua báo, mua biếc gì — không lai cáo, lai kiếc gì. Trước khi về, ta cùng nhau chúc đoàn ta; (một mình Đ. tr. sẽ nói)
THĂNG . .

RỂ CÙI — Thăng tiến vào ciné!

CHUỘT NGÀY — tiến vào đám bắt!

KHƯƠU — tiến vào trong chẵn!

Năm thứ 000.002
Số.....11

THẾ - GIỚI SI - CÚT

Mỗi năm 360\$00
biểu không đọc-
giả Thăng - Tiến

Tòa tổng . lý :

Tòa nhà chọc giờ
phố Giam-Be Hanoi

BÁO THÔNG TIN HƯỞNG - ĐẠO CÁ HOÀN - CẦU
Ra hàng ngày mỗi tháng chỉ nghĩ 28 hay 29 ngày thôi.
3.000.000 phông - viên và trợ bút

Téléphone :
000.000

ĐẠI HỘI-ĐỒNG H. Đ. BẮC-KỲ

Sáng chủ nhật 22 Mars tại hội Tri-Tri Hanoi đã họp đại hội đồng để thay một phần ban trị sự của chi hội E.D.F. Bắc kỳ 8 vị rút tham được tên để bầu lại đều được tái cử cả. Ông Drouin chủ công ty điện Đông Dương được bầu thay ông Nguyễn-Lễ làm hội trưởng trong ban một năm, vì theo như điều lệ thì một vị Nam làm hội trưởng hết một năm lại đến một vị 9bap

Hội đồng quyết định trợ cấp cho mỗi H. Đ. S. mỗi năm 0\$125 vào khoản tiền đóng cho Liên hội. Hội đồng định way một chiếc cơ làm giải thưởng luân chuyển, sẽ phát cho đội nào thắng điểm trong cuộc họp ban hàng năm

Buổi hội họp vui vẻ lắm vì đại biểu các tỉnh có nhiều vì về như ông Nguyễn thực Quỳnh, các ủy viên đoàn trưởng như trung úy Crowel, các anh Phạm văn Nam, Nguyễn văn Puan, Ngô văn Giao, Nguyễn văn Tư, v. v. .

Hanoi - Tối thứ sáu 27 Mars anh Lương-Thái là ủy viên và chi Hưởng là đoàn trưởng tới con Saigon về thăm quê ở Bắc-Hà Các đoàn trưởng Hanoi và hai đoàn tới con Hùng-Sơn và Trưng-Rồng tiếp tại vị ở toàn quán Hưng Sơn Tiếp khách quý các em nhỏ thì nườ nần nước, pha trà, làm các trò vui. Bà con quyền luyện mài khuya mới hát câu tạm biệt. Chứa 28 anh Thái đã lên xe. Con chi Hưởng thì không nữ rời phương cảnh quê hương nên còn ở lại ít lâu nữa

Hanoi 29 Mars 1936 - *Đời hát lớn của anh em H. Đ. Gia-lô* - Nhà hát Tây chật ních, anh em H. Đ. gia-lô khắp các tỉnh đều về. Những điện hát và lời mùa của anh em thì thật hay và thật đẹp. Các công việc xem chừng chính đốn nhiều lắm cho nên khán giả vô tay đan đan suốt buổi. Ai cũng khen các trò : Micky, trois petits cochons, múa Zoulou. Các quân áo sấp sửa rất trang lệ. - Thấy đủ mặt quan năm Lacordaire, ủy viên Grassin và rất nhiều anh em E. D. F., cũng đến vô tay khen ngợi

Hội chợ Hanoi. - Tháng Décembre năm nay Hanoi có hội chợ. Anh em nghĩ sẵn đi để kiểm những cái đặc biệt bày gian hàng của chúng ta. Anh Hươu Trống hồ Ba Bê năm kia làm quản lý gian hàng Si-cút một cách rất sáng đáng. Năm nay anh em nên cố để hơn thế nữa.

Thái bình - Anh em bắt giúp hội thiên 6 Avril.

Lạng sơn Đồng mô Phú Lý, Ninh bình - An em 4 nơi đang sắm sửa để về Thái họp ban Lạng sơn tuyên lời hứa vào 5 Avril. Anh Giáp đã khỏe mạnh. Ninh bình đang thu xếp công việc. Năm nay họp ban thêm 4 nơi mới, tất vui vẻ hơn nam xưa nhiều

Huế - Ông Trần-bà-Vỹ nguyên hội-trưởng H. Đ. Huế đã từ biệt Thân-Kiên ra Bắc-Hà cùng chức mới. Kính chúc ông về Hà Thành được như ý.

Đồng Hới - 18 Mars ở Đồng Hới tiệc tung linh đình để tiễn ông phó hội Trần-tri đổi ra Vinh và chúc mừng chi Thu anh Thanh sắp sửa kết thân. Anh ủy viên Demay đọc chúc từ chúc ông Tránh lên đường, ra Vinh cũng giúp anh em như ở đây vậy. Ông Tránh rất cảm động nói:

« Tôi ra Vinh nhưng nhờ cái gia đình và anh em tôi ở đây vô cùng, vì Đồng Hới là chỗ tôi đã được đá » Anh Thanh cảm ơn và thay lời chi Thu tỏ sự cảm động của hai anh chị A. Demay cất cao cốc rượu mừng mọi người rồi anh em ra sân lập cuộc lửa trại, tiếng hát vang trời. - Ngày 26 ông Trần đã lên đường. Tất cả các H. Đ. S. tới con, chum non đều ra tiễn, hát tặng cả garc Đồng Hới, rồi cả thân bang ông cùng anh em mỗi người đốt một baoch pháo Có lẽ từ ngày có tàu hỏa qua Quảng bình đến giờ không có lần nào có cuộc tiễn hân hân đậm ấm như vậy.

ĐÔI CHỖ Ở

Ngày 8 Mars các lão đoàn sinh Paris khênh các tủ, chạn, bàn ghế, sổ sách, và công kénh Viexu Castor lại hội sỹ mời của liên hội ở 23, Rue le Pelletier, Paris 9e. Cửa hân: Arc Tendu cũng giới đến 21, Rue Chauchat - Paris 9e. Ân mừng nhà mới thế nào cũng mới anh em mình.

Đóng tiền cho liên hội

H. Đ. S. dưới 18 tuổi đóng và bảo hiểm 0\$25.

H. Đ. S. trên 18 tuổi đóng và bảo hiểm 0\$35

Hội hàng tỉnh cho mỗi người 0\$125. Chi hội Bắc-kỳ - 0\$125.

Vậy công mỗi người phải gửi sang Pháp năm nay 0\$50 hay 0\$60.

Xin các anh Đoàn trưởng gửi cho anh phó thư kỳ Bắc-kỳ là anh Nguyễn-xuân-Lan ở phố Hoàn-quyên cứ mỗi đoàn sinh anh 0\$375, mỗi đoàn sinh lớn 0\$475.

Tin mừng

Chúng tôi được tin rằng chi đoàn trưởng Phan - thi Qui - Thu và anh đoàn trưởng Phan van Thanh đã kết hôn ngày 28 Mars ở Đồng Hới.

Trong gia đình H. Đ. thân lại nên chúng tôi xin gửi lời thân yêu chúc mừng anh chị bách niên giai lão.

Hà đồng - 9 giờ đêm 4 Avril anh em H. Đ. Hà đồng đã đại diện một buổi để lấy tiền cho quỹ hội Bà con Hà-đồng yêu mến chủ nghĩa H. Đ. đàn chường kiến rất đống. Trong phong lớn trường thư-ký không còn một chỗ nao sót. Các giáo viên khắp hạt cũng về gần đủ. Anh em mò tả sự sinh hoạt của H. Đ. cái tinh thần nghĩa hiệp, biểu diễn võ, ảo thuật, các kịch vui làm khán giả vô tay cười tuôn luôn. Tối 5 Avril lại diễn một buổi nữa.

Các anh em thấy không, T. G. S. C. quả là một tờ báo hoạt đống. Tin 4 Avril mà 5 Avril các anh đã biết rồi.

COURS DE PASSERELLES - 1.

Support

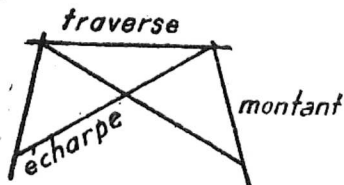

Fig 1

Fig 2 Claie

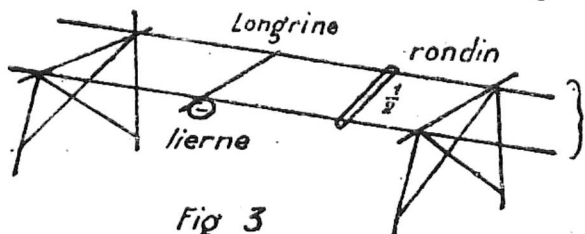

Fig 3

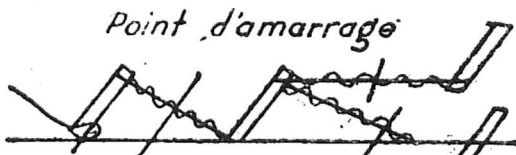

Fig 4

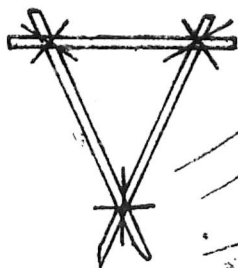
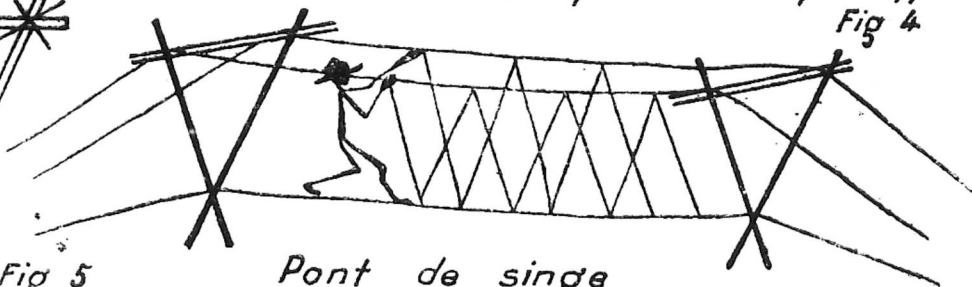
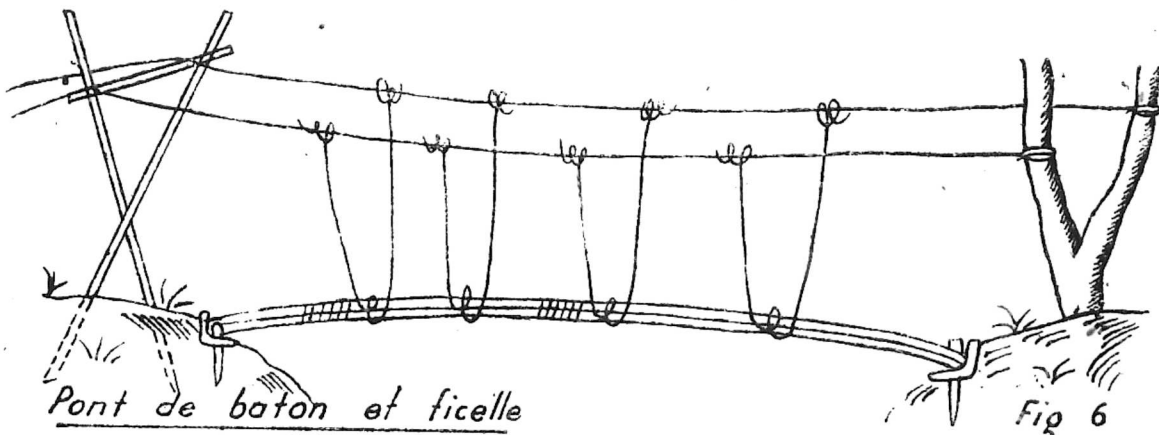

Fig 5

Pont de singe

Pont de baton et ficelle

Fig 6

Crain de St André
Simplifié

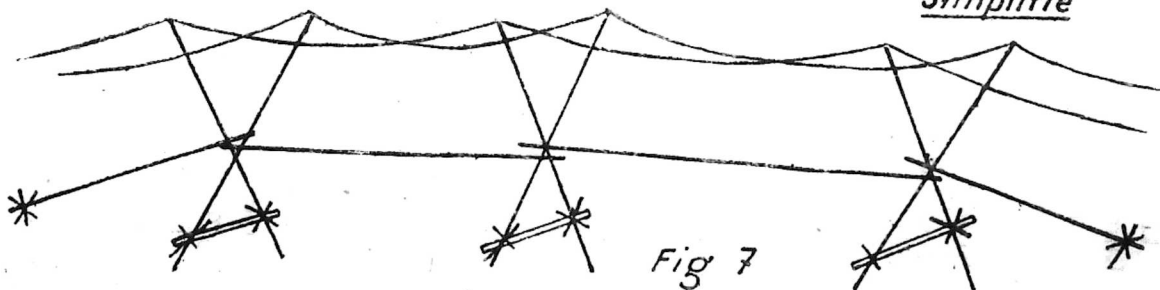
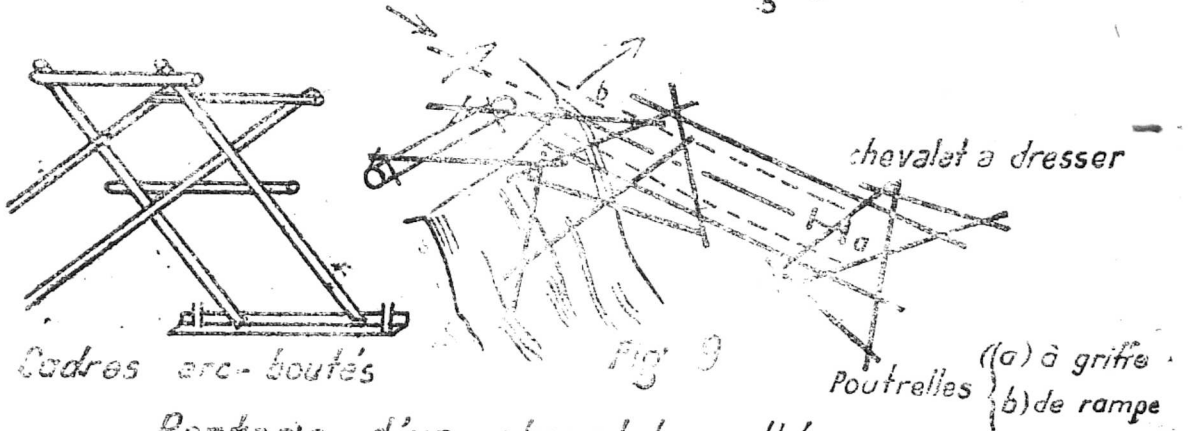
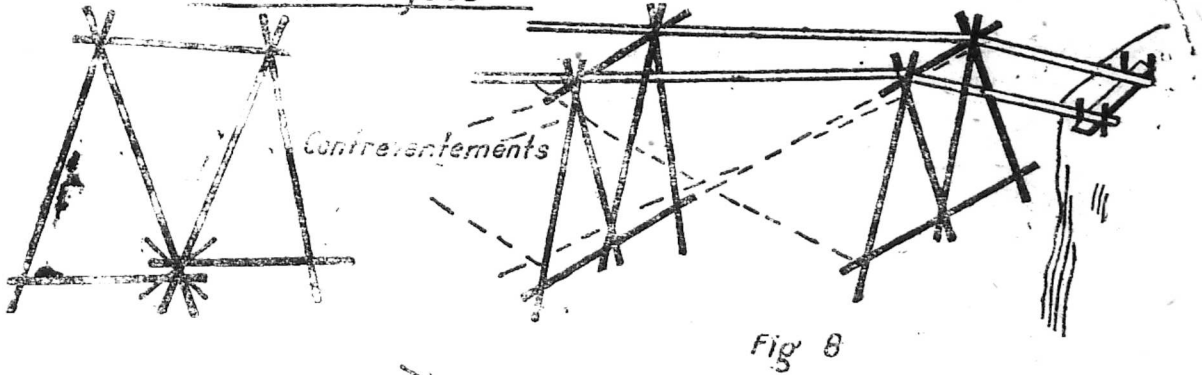

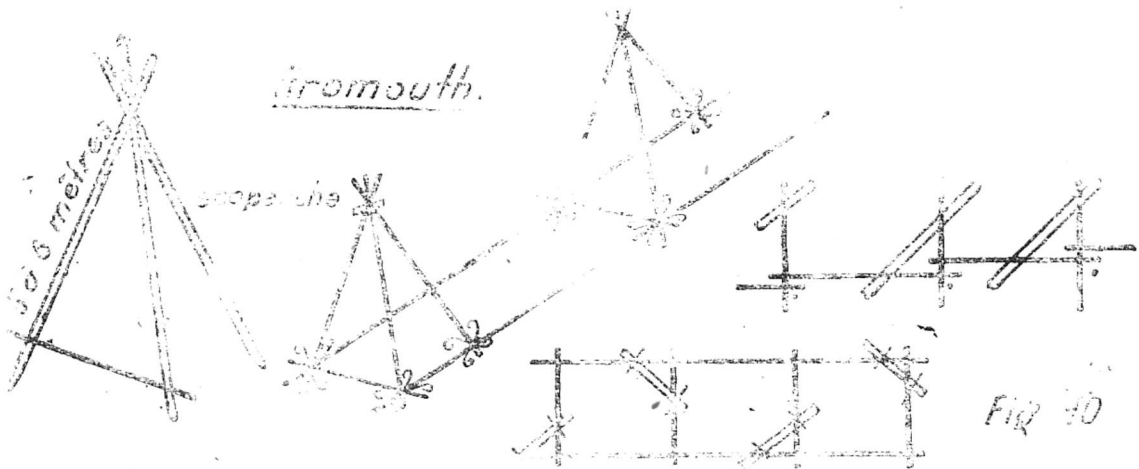
Fig 7

Chevalet biques

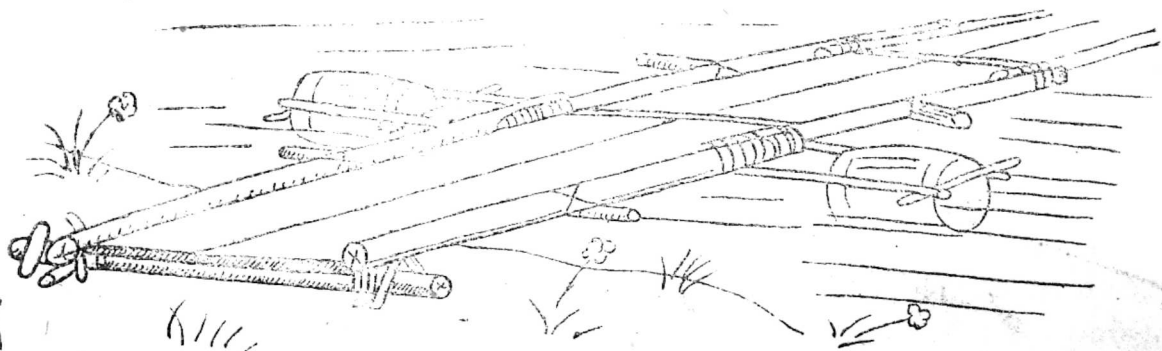
Passerelles - 2.

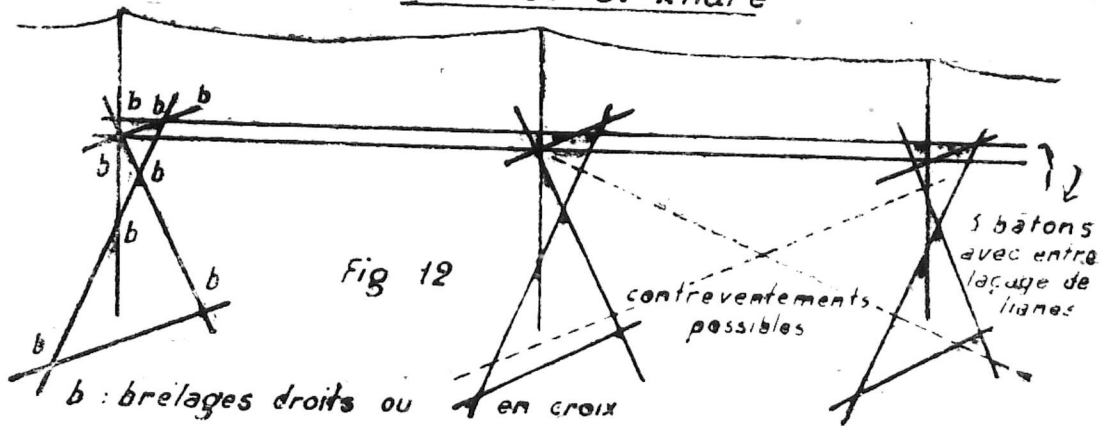
Pontage d'un chevalet pallé

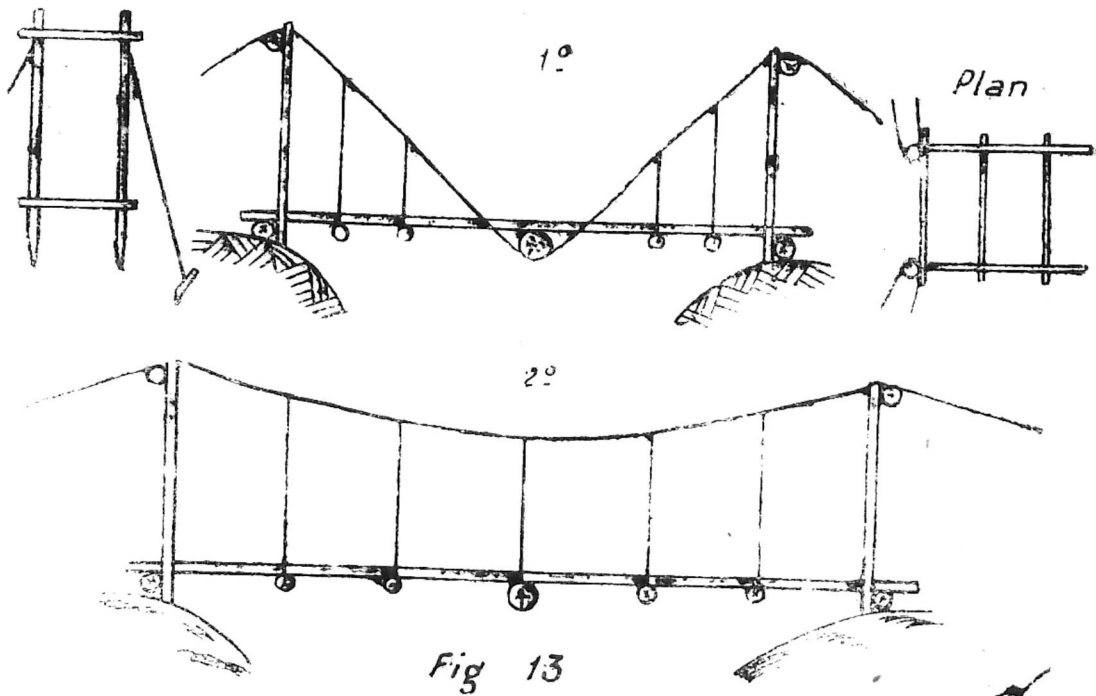
Port de tonneaux

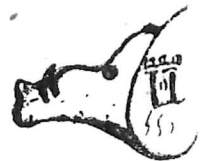
Crain de St André

Ponts suspendus

VIEUX SANGLIER

NÓI MẮT RỒI Ạ

ĐOÀN TRƯỞNG gọi A và B đến hỏi:

- Đ. T. — Anh A, từ sáng ngày làm Bonne - Action gì?
- A. — Thưa anh em bắt chiếc vỏ chuối ra đóng rác ạ.
- Đ. T. — Còn anh B.
- B. — Thưa anh, anh A rói mắt rồi ạ.

ĐÓ - NGUYỄN (Nam-định)

MỘT CÂY DỪNG LÀM THUỐC: DÂY TƠ HỒNG

Lần trước, đi đến chỗ hàng rào khúc tần ta đã quan sát lá hoa, và ghi lấy công dụng của cây khúc-tần. — Trước khi đi xem bụi ruối, bụi dâm-but, v v . . . ta hãy để ý xem-xét cái thứ sợi vàng sẫm (hơi hơi đỏ) nó quấn quit chằng-chịt, bám chặt lấy cành lấy lá những cây khúc-tần ở chỗ hàng rào này đã : đây là *Dây tơ hồng* đấy ! (Rõ thật là rắc-rối lòi-thôi, đem quấn cành nọ với lá kia : éo-le, ồm-ờ, tỏ cảnh « sợi tơ-hồng » của Nguyệt-Lão se duyên).

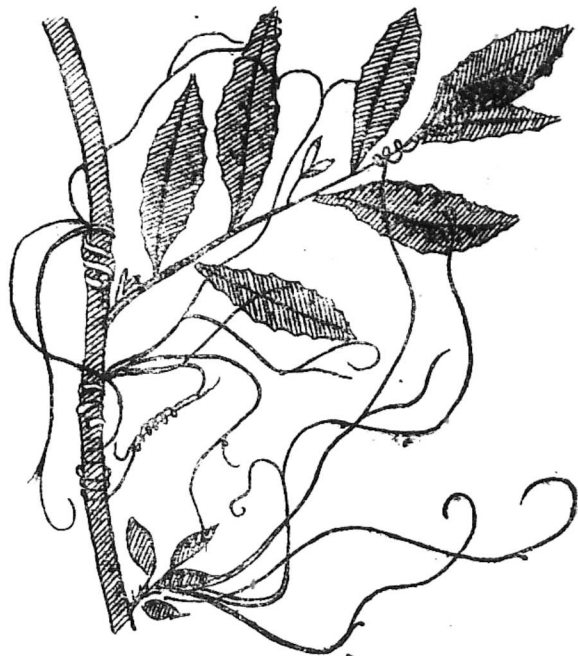
— Đùng tưởng đã gọi là sợi tơ-hồng thì bao giờ cũng hồng đâu ! Có các thứ vàng, đỏ, xanh trắng. Nhưng thứ nào cũng bám vào giống cây khác mà ăn nhờ chứ không hút lấy chất bổ ở dưới mà ăn đâu. Lá chẳng có, rễ thì không ! Cành chi chít, to lắm chỉ độ bằng chiếc tăm vót nhỏ. hay bám nhất là ở cây khúc-tần, nhưng cũng có khi bám cây khác.

— không lá không rễ thì lấy gì ăn mà sống ? Ấy thế mà sống khỏe đấy ! Đã có những cái « miệng hút » bè-bè ra như những miệng con diá, con vắt, ở những chỗ bám vào cây khúc-tần : có rễ, hút được chất bổ ở đất lên, làm biến hóa ra thành chất nhựa cây béo-bổ cho chú Tơ-Hồng ta cứ sẵn đấy hút lấy mà sống thôi ! Chẳng khó nhọc gì cả !

— Rõ đồ ăn hại, ăn bám ! — Ấy thế mà có ích cho người ta đáo đề đấy, anh em chớ có khinh thường :

1°/ Bèn đảo « Tân Thế Giới » Nouvelle-Calédonie, thổ dân dùng thân những dây tơ-hồng, đem bện lại làm vòng, xuyên, thắt lưng, vừa đẹp vừa bền.

2°/ Dây tơ-hồng ở nước ta dùng để *bổ sức* cho người ốm và bồi-bổ cho những cơ-quan bị suy nhược (nhưng phải dùng thường thường mới được.) Chữa các bệnh ở ruột. Bổ phế (phổi).

GIÂY TƠ HỒNG
của Khúc Tần

Bồ thân Bồ gan. Bồ ti (da dày). Sách thuốc Nam nói rằng chữa đủ « Ngũ lao thất thương. (5 chứng đau, 7 thứ bị thương).

Cách dùng : rửa sạch nhất kỹ, sao vàng, tẩm rượu một đêm phơi khô, pha uống như trà tàu. Tùy bệnh, mỗi bữa dùng ba, bốn đồng cân (theo sách chữ nho : Trung Việt dược sinh).

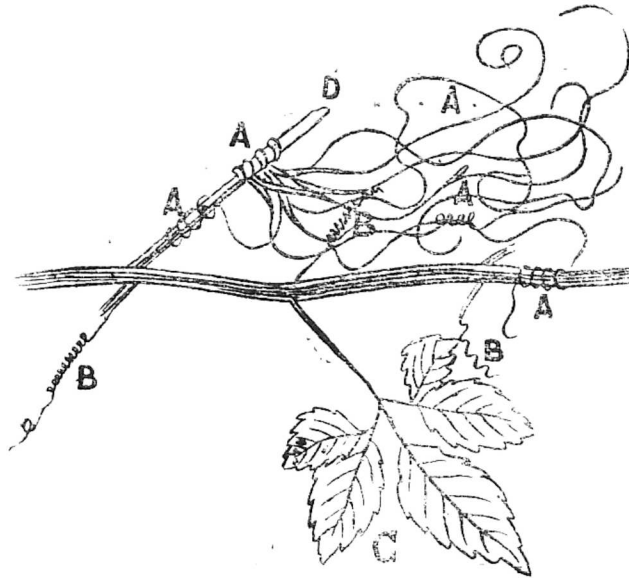
3° - Chữa khỏi ho, khỏi hen, và thứ nhất là những bệnh ho mới mắc (vì cảm hàn chẳng hạn).

Cách dùng :

Lấy một nắm dây tơ-hồng phơi khô, thái ra, bỏ vào siêu, đổ 2 bát chiết yêu nước, sắc bao giờ còn độ nửa bát thì được. - Sắc được phải uống ngay. Rất kiến hiệu (! ?)

4° - Nước dây tơ-hồng chữa khỏi đau mắt (chữa thối nào, anh nào biết rõ ràng thì mạch dùm đi).

5° - Theo nhời ông Jacob de Cordemoy thì ở bên Sénégal, dân da

GIẤY TƠ HỒNG
quần cây Sần sạt

đen bên đó dùng dây tơ-hồng chữa bệnh lậu có mủ. Theo nhời De Lanessan (trước làm Toàn Quyền Đông-Dương), thì chữa bệnh này họ hay chọn lẫn vào với bọ mà dùng.

PHỤ-CHÚ : Tên khoa-học : *Cassytha filiformis* (ở Nam Kỳ có một thứ tơ-hồng có quả bồ-duc; giải chừng 5 - 6 ly tây; tên khoa học là *cassytha capillaris*, vì sợi nhỏ li-ti như sợi tóc; công-dụng cũng như thứ tơ-hồng ngoài Bắc). - Thứ tơ-hồng *cassytha filiformis* có quả to độ 3 - 4 ly (bằng hạt dàu). Cả hai thuộc về họ *Lauracées* (cùng họ với quế, cây rã-hương dùng làm long não).

Thứ tơ hồng trắng kỳ-thực không phải cùng loài với các thứ tơ-hồng vàng, đỏ hoạt xanh. Vì trông giống lắm và cũng là cây ăn gửi nằm nhờ nê ta lẫn đó : chính « tơ hồng trắng » tên chữ Pháp là *cuscute*, mà thuộc về họ *convolvulacées* (cùng họ với khoai lang, rau muống) kia!

A = Sợi tơ-hồng B = « tay vịn » của dây sần-sạt C = lá sần-sạt D = cành sần-sạt bị héo vì dựa cây bị tơ-hồng « ăn chặn ».

CAPPY

(Suite)

Le soir, après le conseil des instructeurs puis celui des meneurs nous avons une réunion récréative dans la serre.

Cette serre est immense et comprend à son centre une grande pièce au toit en forme de dôme. Au milieu de cette pièce un chetif palmier parvient à ne pas mourir tout à fait, mais pauvre bougre comme il serait plus à l'aise dans une forêt d'Indochine. Assis en rond autour de cet arbre squelettique nous terminons une journée si bien remplie par des jeux, des contes, et naturellement par des chansons

Le programme est toujours le même, seule la nature des cours diffère et dans cette deuxième journée bien remplie nous apprendrons :

« La cuisine » par Fleur Rouge

« Les aliments sains ou malsains » également par Fleur Rouge

« Les brélagés » par Webé

et enfin « Les passerelles » par ours actif

Le matin avant la grande palabre par le chef de camp, chaque Fédération tient sa petite réunion particulière. Les Eclaireurs unionistes se réunissent au stade des jeux et célèbrent un petit culte religieux. Les Eclaireurs de France se réunissent sous le grand Hêtre et méditent quelque sujet moral ou philosophique. Figurez vous une pelouse immense et légèrement en pente, un arbre gigantesque au tronc droit et énorme, de petits points jaunes couchés sur l'herbe au pied de l'arbre : ce sont des scouts discutant sur « la force des habitudes ». Force terrible que celle des mauvaises habitudes et combien ces dernières paraissent mesquines dans ce cadre dont la majesté nous écrase et où nous paraissions si petits.

Le soir la journée se termine par un bon feu de camp. Autour de la flamme nous relevons les coins lorsque les chouettes présentent leur numéro « Le médium » puis les hirondelles dans « Les cosaques du Don » et enfin les chevreuils font donner de nombreuses « langues au chat » par leurs charades. Nous allons nous coucher sur les chants :

« Mes amis la vie est belle »

« Bonne nuit, bonne nuit »

Nous nous réveillons plus difficilement, la fatigue des journées précédentes très chargées se fait déjà sentir. Plusieurs n'ont d'ailleurs aucun entrainement. Cependant Loup rieur d'une bonne séance de gymnastique rend à nos articulations toute leur souplesse et à nos esprits toute leur lucidité.

(à suivre)

VIEUX SANGLIER

TỪ HỒ GƯƠM ĐẾN BẢN GIỐC

(Tiếp theo)

Tang tăng sáng, cả đội người ngựa lại ra đi. Bắt đầu hãy đến xem Mò tặc. Một con sông cuộn cuộn chảy đến đây, rồi chui đi đằng nào mất. Thấy nói trên đây những kỳ quan như thế này không hiểu gì. Có lúc dưới chân núi thấy động đá, có con sông chảy ra, độ dầm cây số lại tìm đường chui đi đâu mất, không thấy tăm tích gì nữa. Ngay con sông này cũng từ Ngườm Nậm (Hang nước) ở làng Đà - Tàu chảy ra đến đây rồi tịt. Bà cụ già ngồi bên sông thấy anh em ngần ngại kể cho nghe một truyện: « Ngày xưa có người đi chăn bò (mò) đến đây, bò nhảy xuống sông, anh ta nhảy theo nắm được đuôi: nhưng con bò cứ đi mãi, anh ta cũng lội theo, suốt một đêm, đến lúc thấy sáng thì ra đi đến chân thác Bản-giốc. »

Ghé không. Đè rồi phải đến tận thác Bản - giốc xem mới được.

Xem sông lại rẽ qua làng Phia khau (núi trắng) tìm đường cũ đi. Gần đến Nà Vương thì rẽ ra tay trái để theo đường Hạ Lang. Đất càng ra cảnh hoang sơ, núi càng có vẻ đột ngột. Dân cư thưa thớt, đường cái cứ nhỏ dần. Tối hôm ấy đến Hạ Long. Cảnh như cháy, núi chọc lốc. Cũng vẫn thế, bộ ba: châu nha, chợ và đồn. Nhưng chợ thì nhỏ, đồn hẻo lánh, mà châu nha tiêu điều. Hỏi ra chỉ có một quan châu, một thầy thừa với mỗi một thầy chánh tổng. Ở những chỗ này người ta cần phải nghị lực mới tránh khỏi những nỗi buồn xa xôi.

Ngủ một đêm rồi lại đi ngay. Gần đến cái đích của cuộc chơi xa của đội sói. Anh em sắp đến chỗ mà người ta đồn là có sói.

Gặp ai cũng hỏi thăm. Khốn nỗi tiếng thì hiểu ít; tên sói cũng chẳng biết gọi là gì. Anh Tuấn ra hiệu ằng ằng làm con chó, anh Quán thì kêu « yaou, yao iáp, iáp yaou », ai cũng phải bật cười, không nhìn được, rồi chỉ hươu chỉ vượn mà đi.

Đi một thời lại giờ địa đồ, hết Bản Khiang, đến Bản Lung, Bản Miao, đường càng gồ ghề, cảnh càng chập chồng, tay phải thì núi đá lởm chởm, tay trái đồi đất bát ngát, cỏ danh từng đám, rừng lơ thơ. Nghe một người mán nói nửa thổ, nửa mán, hiểu lầm là có sói, anh em bỏ đường cái, tiến về phía bắc; rồi lội khe, vượt đèo đi mãi.

Đến một chỗ cỏ danh càng đậm, còn nắng mà đất ướt nham nháp, Quán đi trước bỗng gọi: « anh em ơi, cái gì như vết chân mèo, mà to đại ». Nhân vội đến xem thì tái mặt, làm hiệu hợp cả đội rồi nói nhỏ: « các anh đừng nao; nhưng mèo mà chân to thế này thì là cọp rồi, nó đi lên, vậy ta phải tháo xuống ngay, nhưng đừng vội vàng quá, đừng ồn ào ».

Phúc để Nhân đi trước, mình bước sau cùng, vừa đảo cẳng vừa nhìn lại. Đi đã lâu, mặt trời đã gần lặn mà không thấy làng mạc gì cả, Phúc bấm Nhân lùi lại bàn bạc, quay về thì lạc rồi, đi nữa thì bao giờ đến, kẻ chỉ còn tạm cắm ở chỗ hẻo lánh này thôi. Nhân cũng phải nghe vậy và nổi hiệu còi bảo anh em dừng bước và đi chọn chỗ để rồi dựng lều.

Phúc một mình lanch cả người, tựa mình vào gốc cây lo nghĩ « Minh bây giờ mới biết là bao quá, đưa anh em đèn chến này rồi biết ra sao đây. » Chợt đứng thẳng người lại, cất ba ngón tay lên như chào ai, kỳ thực để tự nhắc lại ba lời hứa HĐ, rồi mồm cá quyết : « Hết sức » lại tươi tỉnh như thường chỉ bảo :

« Chỗ này vắng làng mạc, chúng ta đành cắm lại. Nhân và Tuấn đi hái củi, lấy nhiều cành giải để làm dáo. Quán và Hoàn ra suối lấy nước. Ngọc, Ân dựng lều. »

Phúc coi và giúp thì trong năm phút chiếc lều đã dựng xong, nước và củi vừa về, anh em làm cơm ngay.

Trong khi ba anh súm vào bếp thì bốn gã lại đi kiếm củi nữa về làm quanh lều một cái bờ rào gọi là kiên cố. Ngoài bờ dáo hai bên Phúc đóng hai cái cọc lớn rồi buộc ngựa vào. Anh em lấy làm lạ sao không cho ngựa vào trong nhưng Phúc không bảo sao cả, cứ dục mau cơm ăn đã. Bữa cơm này ai cũng ngon miệng vì thật vất vả quá. Bát đĩa bầy sếp một nơi, dót ấm nước trà, anh em súm lại nghỉ ngơi và bàn chuyện. Chưakhuya Phúc đã đọc đi ngủ rồi gọi Nhân ra ngoài mà không cất ai thức cả. Dương nói thì thầm thì thấy Tuấn bỏ ra : « Tôi biết hai anh định canh cả đêm nay, nhưng tôi xin hai anh chia cho tôi một phần. Không được thức cả đêm cũng xin cho tôi canh một nửa, nếu không thì tôi quyết không nhắm mắt một phút. »

Nhân : « Được lắm, nhưng anh hãy đi nằm, lúc nào cần tôi sẽ gọi. »

Tuấn vào rồi, Phúc hỏi : « Đèn và dao anh đeo sẵn chưa. Tôi cho ngựa ở ngoài là có ý, nếu sơn thú đến thì có ngựa, không quấy gì mình. Người ta đi rừng vẫn phải như vậy ; nhưng tôi không giám nói rõ sợ các anh ấy nồn nao. Đêm nay, anh và tôi, ta phải cố mới được, tôi nằm ở cửa trước, anh cửa sau, chỗ khe núi này không biết trước thế nào được ». Bỗng có cái gì như đèn pha chiếu vào chỗ hai người, Phúc vội bảo Nhân : « Nhắm mắt lại mau, mau ! Họ sẵn đèn đây, nếu ta nhìn, họ thấy mắt lấp lánh mà bấm thì nguy đó ; nằm xuống anh, họ không thấy mắt tắt tim chỗ khác. Ấy bao nhiêu tai nạn đã gây ra vì bọn bé mặt đi săn đèn đây » Quả nhiên cái tia sáng quay đi. Nhân nói : « Tôi còn khỏe, vậy anh ngủ trước để Tuấn với tôi canh hai giờ rồi sẽ gọi anh dậy và cho Tuấn ngủ. Hai giờ sau tôi đi nghỉ thì anh với Tuấn lại canh, cứ thế cũng không mệt mấy anh ạ. »

Hai cái bóng đen chui vào thì yên hẳn, ngoài chiếc đèn nhỏ treo ở trần lều không có gì sáng nữa. Nhân và Tuấn ngồi trong cửa

trước và cửa sau, không nói một lời, nhưng đều để ý đến từng tí, tay không rời cái đèn với cái đu, mắt vẫn nhìn qua khe cửa, như trông suốt được đám tối. Bỗng trong đêm lặng như tờ có tiếng kêu giật giọng như người bị bóp cổ rồi bị giết. Hai anh em đều lùi. Nhân khẽ bảo Tuấn: « Hươu, tiếng hươu đấy, đừng sợ, ró vẫn kêu thế » Lúc lâu, trên cây soan đào gần cọc ngựa, một hồi curucurucurucu... rồi « cạp, kè... cạp, kè... »

Phúc giậy, thay Tuấn...
Đêm giải, giải ghê...

Cứ lần lượt đến Phúc Tuấn, Nhân Tuấn rồi đến tàn canh lại Phúc với Nhân. Mặt trời đôi với người thương, ai để ý đến, trẻ mà ba anh em này đợi hấn mọc, mong mỗi đường nào. Mới thấy dằng dằng ở bên Đông thì bỗng chỗ núi còn đen sì có tiếng cười sảng sặc sỡ gáy dựng đời, tiếng cười nhạo báng vô cùng rồi thấy « tiêm, tiêm, tiêm » đến một bọn ào ào « ù ù, ù, uích... ù, uích, ù uích ù uích ». Thôi, bọn khỉ.

Sáng, mới chắc dạ, Nhân thấy cái gì ngựa trong tất mở xem thì ra một con « vắt » nằm thon lỏn trong ấy, hút máu to bằng con đĩa lớn rồi.

Đánh thức cả đội giậy, ra bờ suối tập qua loa, tắm song cuộn lều rồi lại đi. Lần này đóng la bàn, cứ hướng Nam mà tiến; quá chưa gặp đường cũ, anh em nghỉ ăn cơm rồi đèn ngủ ở ở Bản - Thuột.

Tối nay ai nấy vui vẻ, hát luôn mồm rồi ngủ một mạch. Cứ như người làng nói thì qua đây có đoạn đường hầm rồi đến Bản-Bang. Đường hầm này giải mà tối, xưa kia vẫn có sói nấp trong đó, đuổi cả người. Anh em càng háng hái, nhưng không biết bây giờ có còn được cái may mắn gặp sói không. Ngọc hung háng vung vòng giậy: « Tôi quyết tóm một chú về trình diện với anh Chi ».

Thế mà cũng toi công, chiếu đèn khắp hầu không thấy gì cả. Về đồn Bằng-Ca nghỉ.

Có lẽ ở nước ta hiếm sói thật, họa chăng có lũ chó rừng thì lắm, đồ tiếng xấu cho những sói can đảm kia chăng. Con vật gan và bạo, hay vẩy vùng trong những đám tuyết lạnh, vô duyên với đội mình chẳng. Đến đây mục đích biết là không đạt được, anh em tỉnh ngộ đường về.

Từ già Bằng-Ca, đội sói đi về bờ sông Qui-Thuận rồi thẳng lên phía Bắc để xem thóc Bản-giốc. Một giải biên thủy vắng ngắt cách một con sông nhỏ mà thôi. Thế mà bên Tàu bên ta phân biệt.

Gần chiều đến chiếc cầu lạ lùng. Cầu gì mà ở giữa sông lại vòng một cái rồi mới sang bên kia thế. Có lẽ cái cầu này mà người ta vẫn gọi là cầu chữ Z đây hẳn. Sông chảy như thác, không làm lối này có lẽ chôi băng đi mất.

(Cốt nữa)

Trần Văn Tuyên

